

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 17.

Katowice, dnia 5 października 1934 r.

Rok II.

T R E Ś Ć :

ODEZWY, POCHWAŁY I UZNANIA:

Odezwa.

1. POCZTA:

- poz. 159. Opłata za przyjęcie przesyłek urzędowych poza godzinami urzędowymi.
- poz. 160. Zmiana ulgowej taryfy dla Funduszu Obrony Morskiej oraz Ligi Morskiej i Kolonjalnej.
- poz. 161. Postępowanie z przesyłkami zawierającymi zbiorową korespondencję.
- poz. 162. Zawiadomienia Państwowego Zakładu Higieny o wyniku badań.
- poz. 163. W sprawie zleceń pocztowych i sporządzenia protestów weksli.

poz. 164. Opłata pocztowa za przesyłki listowe w sądownym postępowaniu cywilnym i karnem.

poz. 165. Usterki w doręczaniu czasopism.

2. TELEGRAF i TELEFON:

poz. 166. Ruch telefoniczny między Polską a W. Brytanią i Irlandją.

poz. 167. Walka z radjopajęczarstwem.

3. ADMINISTRACJA:

poz. 168. Wzrost przestępczości u pracowników pocztowych.

4. OBWIESZCZENIA:

poz. 169. Poszukiwanie dłużników.

**PRZEDSIĘBIORSTWO BEZ REKLAMY, BĘDĄCEJ „DŹWIGNIĄ HANDLU”
NIE MA WIDOKÓW ROZWOJU.**

ODEZWA.

Do Wszystkich Pracowników Państwowego Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Przetrwaliśmy zwycięsko najcięższe lata kryzysu gospodarczego i stajemy obecnie w obliczu nowych zadań, jakie nakłada na nas nieustanny bieg życia.

Po okresie kurczenia się rozmiarów eksploatacji państwowe przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ obserwujemy obecnie oznaki poprawy gospodarczej a przed nami otwierają się nowe możliwości i nowe zadania w dziedzinie eksploatacji.

Państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ zawsze solidarnie współdziałało z całokształtem stosunków gospodarczych i obecnie również stanęło do aktywnej współpracy w dziale gospodarczego odrodzenia Państwa.

Współpraca ta nakazuje nam nietylko uwzględniać postulaty wysuwane przez życie gospodarcze, lecz również stwarzać samorzutnie nowe możliwości dla obrotu gospodarczego i przyspieszać w ten sposób procesy od-

radzania się stosunków gospodarczo-społecznych po okresie depresji.

Przeprowadzona z dniem 1 października br. duża zniżka taryf pocztowych, telegraficznych i telefonicznych oraz wprowadzenie nowych działów służby, jak miejscowe zlecenia inkasowe, przekazy rozrachunkowe dla prenumeratorów czasopism, protest weksli za pośrednictwem miejscowych urzędów pocztowych, rozszerzone granice wagi dla paczek żywnościowych, rozszerzone granice kwoty dla przekazów do 5,000 zł., rozszerzone granice kwoty dla zleceń inkasowych do 2,000 zł. oraz zniesienie opłaty manipulacyjnej przy listach pobraniowych są przełomowym momentem w rozwoju naszej instytucji a jednocześnie wyrazem ścisłego współdziałania w ogólnej akcji uzdrawiania stosunków gospodarczych.

Zniżka taryf pocztowych, telegraficznych i telefonicznych z jednej strony spowodować musi, przynajmniej w początkowym okresie,

znaczące zmniejszenie dochodów przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, z drugiej jednak strony wpłynie na ożywienie obrotów przedsiębiorstwa. Do ożywienia obrotów przedsiębiorstwa przyczynią się również wprowadzone nowe działy służby i zwiększone możliwości w zakresie obrotu przekazowego, zleceniowego i paczek żywnościowych.

To przewidywane zwiększenie obrotów przedsiębiorstwa przysporzy wszystkim komórkom organizacyjnym i pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ pracy.

Zdaję sobie sprawę, że obecna obsada personalna we wszystkich placówkach pocztowo-telegraficznych jest dostosowana do aktualnych rozmiarów obrotów poczty, telegrafu i telefonu.

Sytuacja budżetowa przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ na skutek wprowadzonej zniżki taryf, nie pozwala na zwiększenie w poszczególnych placówkach liczby pracowników, zatem obecna obsada personalna musi wykonać zwiększoną pracę.

Przeciążenie pracą pracowników nie będzie jednak trwało długo. Przeprowadzane przez Komisję Uproszczenia Manipulacji pocztowych, telegraficznych i telefonicznych prace pozwolą już w najbliższym czasie na wprowadzenie uproszczonego systemu manipulacji pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, które w dużym stopniu odciążą w pracy cały personel.

Przewidywane zwiększenie obrotów, jakie nastąpić może na skutek obniżenia taryf oraz wprowadzenia nowych działów służby, czy też zwiększenia możliwości w zakresie korzystania z usług pocztowo-telegraficznych po przeprowadzeniu uproszczenia manipulacji pocztowo-telegraficznych, będzie z łatwością pokonywa-

ne przez aparat przedsiębiorstwa przy obecnym stanie personelu.

Chodzi zatem abyśmy mogli przetrwać tylko ten najcięższy początkowy okres zanim zostanie wprowadzone uproszczenie manipulacji pocztowo-telegraficznych.

Dlatego też apeluję do wszystkich pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, aby w tym okresie początkowym a zarazem przełomowym dla przedsiębiorstwa, dali z siebie ten wysiłek, jakiego wymaga obecna sytuacja dla dobra i dalszego rozwoju Instytucji.

Przeciążenie pracą nie może przeszkodzić pracownikom przedsiębiorstwa w propagowaniu usług przedsiębiorstwa w każdym zakresie jego działalności, a w szczególności w zakresie nowych działów służby i zwiększonych możliwości korzystania obecnie z usług naszego przedsiębiorstwa w ten sposób, aby stały się one już w najbliższym czasie wydajnym źródłem dochodów.

Wykazany wysiłek i ofiarność pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ w okresie najcięższym dla przedsiębiorstwa t. j. w minionym okresie spadku dochodów, które pozwoliły wyjść nam obronną ręką z przesilenia dają mi pewność, że i tym razem, w okresie już stosunkowo krótkim, personel dołoży wszelkich starań, aby pokonać zwiększone trudności i pracę, zapewniając przedsiębiorstwu dalszy pomyślny rozwój.

Zrozumienie przez wszystkich pracowników, że interes przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ jest ich własnym interesem powinno być bodźcem w tej pracy.

Warszawa, dnia 1 października 1984 r.

Minister Poczty i Telegrafów

(—) Kaliński.

POCZTA.

159.

Opłata za przyjęcie przesyłek urzędowych poza godzinami urzędowymi.

Należy pobierać dodatkową opłatę taryfową.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów № PW. 400/44 z dnia 24 września 1984 r. oznajmia się, że władze i urzędy państwowe i samorządowe, nadające przesyłki listowe opłacane znaczkami urzędowymi, mu-

szą przy nadaniu przesyłki polecanej poza godzinami urzędowymi uiścić dodatkową opłatę, przewidzianą w taryfie za przyjęcie przesyłki rejestrowanej poza godzinami urzędowymi.

№ P.P. 40 z dnia 28 września 1984 roku.

160.

Zmiana ulgowej taryfy dla Funduszu Obrony Morskiej oraz Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów reskrypcją № PW. 601/124/84 z dnia 7/IX 1984 roku

przyznało od dnia 15 września 1934 r. Funduszowi Obrony Morskiej oraz Lidze Morskiej i Kolonjalnej, tudzież wszystkim placówkom podległym Funduszowi Obrony Morskiej oraz Ligi Morskiej i Kolonjalnej — jednolite opłaty ulgowe dla zwykłych przesyłek listowych, w następującej wysokości:

a) za kartki pocztowe 5 gr.

b) za listy

do wagi . .	20 gramów . . .	10 gr.
ponad 20 do 100	„ . . .	15 „
„ 100 „ 250	„ . . .	25 „
„ 250 „ 500	„ . . .	30 „
„ 500 „ 1000	„ . . .	50 „

c) za druki:

do wagi . .	25 gramów . . .	2 gr.
ponad 25 do 50	„ . . .	4 „
„ 50 „ 100	„ . . .	6 „
„ 100 „ 250	„ . . .	10 „
„ 250 „ 500	„ . . .	20 „

Inne opłaty pocztowe winny być uiszczane według obowiązującej taryfy.

Zniżka powyższa obowiązywać będzie aż do odwołania.

Ulgowa opłata, przypadająca za wyżej wymienione przesyłki będzie uiszczana gotówką przy każdorazowym ich nadaniu, urzędy nadawcze zaś będą ją zaliczać w wykazie opłat pocztowych gotówką (druk № 669) z powołaniem się na numer i datę zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów. Przesyłki te winny być zaopatrzone w nagłówku strony adresowej stempelkiem nadrukowym z nazwą instytucji wysyłającej lub nazwą już wydrukowaną, przyczem przesyłki listowe placówek Funduszu Obrony Morskiej mogą być zaopatrzone nadrukiem lub stempelkiem Ligi Morskiej i Kolonjalnej — oraz na tejsze stronie adresowej napisem lub nadrukiem (stempelkiem) „Opłata uiszczona gotówką. Zarządzenie M. P. i T. № PW. 601/124/34 r.“ i nadawane w urzędzie pocztowym przy okienku zapomocą pocztowej książki nadawczej, prowadzonej przez kaskę.

Za powyższą ulgową opłatą mogą być wysyłane przesyłki listowe dla adresatów, zamieszkałych na obszarze całej Polski oraz w obrocie między Polską i polskim urzędem pocztowym w Gdańsku, a wysyłane z Gdańska do Polski winny być nadawane w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk I.

Natomiast przesyłki listowe, adresowane zagranicę podlegają normalnej taryfowej opłacie w obrocie zagranicznym.

Wszystkie ulgi w opłatach przesyłek pocztowych dotychczas przyznane obu wymienionym instytucjom przestają obowiązywać z dniem 15/IX b. r.

W miejscowościach, w których jest czynnych więcej urzędów pocztowych, urząd pocztowy, czynny w najbliższej odległości od siedziby miejscowej placówki Funduszu Obrony Morskiej lub Ligi Morskiej i Kolonjalnej, porozumi się bezzwłocznie z jej zarządem co do tego, w którym z urzędów pocztowych będzie ona stale nadawać swe przesyłki pocztowe, poczem doniesie tu o tem.

№ P.P. 410 z dnia 12 września 1934 r.

161.

Postępowanie z przesyłkami zawierającymi zbiorową korespondencję.

W razie uzasadnionego podejrzenia — postępować według § 45 — II. P. 3. W razie stwierdzenia naruszenia ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii — przedstawiać sprawę właściwej powiatowej władzy administracji — ogólnej do ukarania.

Stwierdzono, że różne osoby oraz instytucje jak np. Ubezpieczalnie Społeczne, Urzędy Skarbowe i t. d. wysyłają pocztą, wbrew postanowieniom art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. M. P. i T. № 20 z 1933 r. poz. 84) w przesyłkach zbiorowych listy lub kartki pocztowe, pochodzące od różnych osób lub adresowane do różnych osób.

W myśl przeto zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów № PW. 105/27 z dnia 11. IX 1934 r. urzędy i agencje winny, w razie uzasadnionego przypuszczenia, że przesyłka zawiera zbiorową korespondencję — postępować z nią w myśl przepisów § 45 ordynacji pocztowej (II. P. 3) a następnie, w razie stwierdzenia naruszenia art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii, przedstawiać sprawę właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej z powołaniem się na art. 5 i 36 tej ustawy z wnioskiem na ukaranie nadawcy i orzeczenie odszkodowania w wysokości dziesięciokrotnej uszczuplonej należności pocztowej.

№ P.P. 42 z dnia 19. wrześnią 1934 r.

162.

Zawiadomienia Państwowego Zakładu Higjeny o wyniku badań.

Są one doniesieniami o chorobach zakaźnych i jako takie są wolne od opłat pocztowych.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów № 501/a/1 wyjaśnia się, że zawiadomienia o wyniku badania na dur brzuszny, dury rzekome, dur ostukowy i błonicę, przesyłane przez Państwowy Zakład Higjeny i jego oddziały (filje) do Starostw (lekarzy powiatowych), są — jako doniesienia o chorobach zakaźnych — w myśl art. 24 ust. 1, pkt. a) ustawy z dnia 3. czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. Urz. M. P. i T. № 20 z 1933 r., poz. 84) wolne od opłat pocztowych.

№ P.P. 41 z dn. 24. września 1934 r.

163.

W sprawie zleceń pocztowych i sporządzania protestów weksli.

Dokładne zaznajomienie się personelu z przepisami o zleceniach pocztowych i proteście weksli.

Z nadesłanego wyciągu sprawozdania Prokuratorji Generalnej za rok 1933 — wynika, że z powodu wadliwego wykonywania zleceń pocztowych i niezgodnego z prawem sporządzania protestów wekslowych przez organy pocztowe powstała wielka ilość procesów narażających Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ na straty materialne.

W związku z tem na zarządzenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 11. IX b.r. № G. M. O. 1022 przypomina się urzędniczym i agencjom pocztowo-telegraficznym, aby ściśle stosowały się do przepisów o zleceniach pocztowych objętych w Ordynacji pocztowej II. P. 3, §§ 138—157, Dz. U. M. P. i T. № 5, poz. 24 z roku 1931 i prawa wekslowego art. 84—93, Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. № 46 p. 193 z r. 1924 z którymi personel winien jaknajdokładniej zapoznać się.

Dopilnowanie tego jest obowiązkiem pp. Naczelników urzędów i Kierowników agencji.

Zaznacza się, że Dyrekcja dla łatwiejszego zrozumienia i zaznajomienia się z zasadami prawa wekslowego mającymi zastosowanie w służbie pocztowo-zleceniowej opracuje odpowiedni referat, którego odpisy otrzymają wszystkie urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne.

№ P.K. 40 z dnia 20. września 1934 r.

164.

Oplata pocztowa za przesyłki listowe w sądownym postępowaniu cywilnym i karnym.

Mimo podwyższenia granicy wagi wymienionych przesyłek z 500 gr. do 2000 gr. opłaty pozostają bez zmiany.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 10. IX 1934 roku, № PW. 400/45 wyjaśnia się, że rozporządzenie Ministrów: Poczty i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 28. maja 1934 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 14 poz. 66), wprowadzające pewne zmiany w rozporządzeniu tychże Ministrów z dnia 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. M. P. i T. № 18 poz. 74), nie narusza w niczem postanowień, zawartych w § 16 tego ostatniego rozporządzenia. Opłaty pocztowe, przewidziane w tym paragrafie za przesyłki listowe, wysłane przez sądy, prokuratury i komorników sądowych, obowiązują zatem nadal bez względu na wagę poszczególnych przesyłek. Natomiast opłaty pocztowe, przewidziane w § 1 ust. 1 pkt. A i B rozporządzenia z 28. maja 1934 r. mają zastosowanie do przesyłek listowych, wymienionych w § 8 rozporządzenia z dnia 22. lipca 1933 r. z tem, że opłaty za te przesyłki są kredytowane.

№ P.P. 41 z dnia 17. września 1934 r.

165.

Usterki w doręczaniu czasopism.

Doręczyciele winni informować się u prenumeratorów co do ewentualnych nieprawidłowości w otrzymywaniu egzemplarzy czasopism. Reklamacje należy załatwiać w dniu otrzymania. Urzędy winny we własnym zakresie usprawnić służbę doręczeń o ile możliwości zgodnie z życzeniami prenumeratorów.

W ostatnich czasach coraz częściej napływają do Ministerstwa Poczty i Telegrafów zażalenia Redakcyj czasopism i wydawnictw perjodycznych na nieregularne doręczanie gazet prenumeratom. W zażaleniach Redakcje przytaczają poszczególne wypadki, oparte na doniesieniach prenumeratorów, świadczące o lekceważącym odnoszeniu się funkcjonariuszów pocztowych do działu służby gazetowej. W szczególności stwierdzono, że gazety doręczane są ze znacznym opóźnieniem po nadejściu do urzędów pocztowych. Zachodzą również wy-

padki, że egzemplarze gazet nie są doręczane tegoż samego dnia, lecz przetrzymywane w urzędach pocztowych i doręczane przy sposobności naraz z kilku dni.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów stwierdza, iż powyższe nieprawidłowości dały się zaobserwować w szczególności w odniesieniu do wydawnictw prorządowych np. „Gazety Polskiej“ w Warszawie, z czego wywnioskować należy, iż są funkcjonariusze, którzy celowo utrudniają docieranie tych pism do jak najszerzych warstw społeczeństwa.

Ponieważ taki stan rzeczy nie może być nadal tolerowany Dyrekcja zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Poczty i Telegrafów № PW. 133/131 z dnia 13. IX 1934 r. poleca najkategoryczniej pp. Naczelnikom urzędów i Kierownikom agencji pocztowo-telegraficznych z całą energią dążyć do jaknajszybszego i radykalnego usprawnienia służby doręczeń czasopism, aby wymienione karygodne usterki bezwzględnie nie miały miejsca w przyszłości.

W szczególności ponieważ egzemplarze czasopism nie są utrzymane w ewidencji nakłada się na organa doręczycielskie obowiązek sporadycznego zasięgania u prenumeratorów

informacji przy sposobności doręczania gazet, co do zachodzących usterek w otrzymywaniu egzemplarzy. Na podstawie udzielonych przez prenumeratorów informacji urzędy pocztowe obowiązane są we własnym zakresie zbadać prawidłowość reklamacji i usprawnić służbę doręczeń w miarę możliwości w myśl życzeń prenumeratora.

W wypadkach, gdy do urzędu pocztowego nadchodzi pod adresem jednego i tego samego prenumeratora łącznie z egzemplarzem z bieżącego dnia egzemplarze z przed kilku dni ubiegłych, urzędy pocztowe obowiązane są natychmiast zbadać przyczynę takiego wypadku i zawiadomić o wyniku badania odbiorcę. Wpływające reklamacje winny być bezwzględnie załatwiane w dniu otrzymania, przyczem wyjaśnienia udzielane winny być ujęte w formie wyczerpującej dla uniknięcia przeprowadzenia zbędnej korespondencji.

Funkcjonariuszy, winnych lekceważącego traktowania spraw służby gazetowej Dyrekcja pociągać będzie z całą bezwzględnością do surowej odpowiedzialności służbowej.

№ P.P. 31 z dnia 20. września 1934 r.

PROPAGUJ UMIEJĘTNIE NOWE DZIAŁY USŁUG POCZTY, TELEGRAFU i TELEFONU, A PRZYCZYNISZ SIĘ DO PODNIESIENIA DOCHODOWOŚCI.

TELEGRAF i TELEFON.

166.

Ruch telefoniczny między Polską a W. Brytanią i Irlandją.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 25 września b. r. № TE. 2347 powiadamia się, że od 1 października b. r. zniża się dotychczasową opłatę za trzyminutową rozmowę zwykłą między Polską a W. Brytanią i Irlandją o 3.20 fr.

Nowa opłata składa się:

- a) z polskiej taksy końcowej dla pierwszej strefy 1,20 fr. i dla każdej dalszej strefy o 0,60 fr. więcej,
- b) z taks tranzytowych niemiecko-belgijskiej lub niemiecko-holenderskiej, które wynoszą razem 7,95 fr.
- c) z taksy końcowej brytyjskiej dla pierwszej strefy 4,25 fr., dla drugiej 6,75 fr. i dla trzeciej 8,75 fr.

Zarządzenie z dnia 11 stycznia 1932 r. № TE. 362 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 2/1932 r. poz. 22) należy uzupełnić.

№ TE. 205 z dnia 27 września 1934 r.

167.

Walka z radjopajęczarstwem.

Wszczęcie energicznej akcji tępienia radjopajęczarstwa.

Na podstawie danych zebranych przez „Polskie Radio“ Sp. Akc. w Warszawie Dyrekcja stwierdziła, że tylko pewna bardzo znikoma część urzędów i agencji pocztowych tut. Okręgu wykonuje należycie okólnik M. P. i T. z dnia 5. października 1933 r. w sprawie zwalczania nielegalnych urządzeń radjoodbiorczych (Dz. Urz. M. P. i T. № 22/33 r.), zaś większość urzędów i agencji pocztowo-telegraficznych albo zupełnie nie zareagowała na ten okólnik,

albo też wykonuje go tak niechętnie, czy nieudolnie, że ujawniona ilość radjopajęczarzy nie stoi w żadnym stosunku do istniejącego radjopajęczarstwa.

Taki stan rzeczy stwierdziła Dyrekcja także na podstawie przedstawionych tu wykazów ujawnionych radjopajęczarzy (przeważnie próżnych), co wytknęła pp. Naczelnikom i Kierownikom zainteresowanych urzędów i agencji pocztowo-telegr. poufnym zarządzeniem okólnem z dnia 17. stycznia 1934 r. № T.E. 320.

Ponieważ mimo przytoczonego zarządzenia sprawa tępienia radjopajęczarstwa w pewnych urzędach i agencjach nie znalazła należytego oddźwięku, przeto Dyrekcja powtórnie wzywa wszystkie te urzędy i agencje do zorganizowania akcji zwalczania radjopajęczarstwa w swoich okręgach.

Tłumaczenia się odnośnych urzędów, że wszczęta walka z radjopajęczarstwem nie daje żadnych rezultatów, ponieważ wszyscy posiadacze radjoodbiorników opłacają radjoabonament, a więc niema radjopajęczarzy, lub też dlatego, ponieważ rodziny korzystające nielegalnie z urządzeń radjoodbiorniczych bojąc się ich wykrycia, ukrywają te urządzenia, Dyrekcja—zwłaszcza w tym pierwszym przypadku—nie może przyjąć do wiadomości, gdyż tłumaczenie takie nie znajduje żadnego uzasadnienia, a tylko świadczy o braku zainteresowania się tak istotną sprawą, jak walka z radjopajęczarstwem.

Każdy naczelnik urzędu i kierownik agencji winien sobie dokładnie zdać sprawę, a następnie wpoić w podległy personel, że tolerowanie radjopajęczarstwa przynosi Zarządowi Pocztowemu znaczne straty.

Dlatego też Dyrekcja apeluje do wszystkich pp. Naczelników urzędów i Kierowników agencji, by bezwzględnie jaknajenergiczniej wszczęli walkę z radjopajęczarstwem, przez co zamkną jedną z ważnych dróg, którą wymykają się dochody Zarządu Pocztowego.

Walka z radjopajęczarstwem to nie czynność nadprogramowa, lecz to obowiązek każdego pracownika pocztowego wobec swego chlebodawcy Zarządu Pocztowego.

Podkreśla się, że takie placówki pocztowe, które nawet mimo niniejszego zarządzenia nie wykażą pożądanej inicjatywy w kierunku tępienia radjopajęczarstwa, Dyrekcja będzie skrzętnie notować i wyciągnie z tego odpowiedzialnie konsekwencje, bowiem Zarząd Poczty musi mieć tylko sumiennych i gorliwych pracowników, pełnych troski o dobro swego chlebodawcy—przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

W obecnym okresie jesiennym, jak zresztą corocznie zainteresowanie radjem wzrasta wśród społeczeństwa i wzrastać będzie aż do okresu wiosennego—w tym też czasie jest najwięcej posiadaczy nielegalnych urządzeń radjoodbiorniczych.

Okres jesienny, zimowy i wiosenny winny być czasem najintensywniejszej akcji walki z radjopajęczarstwem. Panowie Naczelnicy urzędów i Kierownicy agencji winni czuwać, by listonosz danego okręgu doręczeń nie dał się ubiec funkcjonariuszowi policji w wykryciu radjopajęczarza — a gdyby to miało miejsce należy zbadać przyczyny, z jakich dany radjopajęczarz nie został ujawniony przez listonosza i w przypadku udowodnienia ukrywania przez listonosza radjopajęczarza, lub braku zainteresowania się wykrytym przez organa policyjne okręgu doręczeń danego listonosza radjopajęczarzem, należy każdorazowo taką sprawę przedstawić Dyrekcji.

W końcu zwraca się uwagę na powtórne dokładne zapoznanie się z treścią broszurki o wykrywaniu nielegalnych urządzeń radjofonicznych, którą w odpowiedniej ilości zaopatrzyła Dyrekcja wszystkie urzędy i agencje przy zarządzeniu z dnia 19. XII. 1933 roku. № T.E. 320.

№ T.E. 320 z dnia 17. września 1934 r.

**AKWIZYCJA ŻYWEM SŁOWEM, TO NAJLEPSZY SPOSÓB REKLAMY
POCZTY, TELEGRAFU I TELEFONU.**

ADMINISTRACJA.

168.

Wzrost przestępczości u pracowników pocztowych.

Zestawiając ilość spraw dyscyplinarnych, prowadzonych przeciwko pracownikom na te-

renie tut. okręgu, Dyrekcja zauważa, że liczba pracowników, przeciwko którym wdrożono dochodzenia dyscyplinarne, w ostatnim czasie znacznie wzrosła, co jest dowodem, że pracownicy pocztowi nie przestrzegają przepisów o obowiązkach służbowych, zawartych w roz-

dziale II rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1/I 1934 r. o stosunku służbowym pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”. Większość spraw dyscyplinarnych wywodzi swój początek z nieuczciwej manipulacji mieniem, będącym własnością przedsiębiorstwa lub powierzonym pracownikowi przez osoby trzecie. Pracownicy bowiem często zapominają o tem, że mienie powierzone przedsiębiorstwu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” przez osoby trzecie, to rzecz której nie wolno przywłaszczać, lecz przeciwnie należy ją strzec tak, jakby ona była ich własnością i w stanie nienaruszonym kierować do miejsca przeznaczenia. Ponieważ powodzenie i rozwój przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” jako instytucji użyteczności publicznej, zależy więcej od pracujących w nim ludzi, ich wyrobienia moralnego i panującego tam ducha i dyscypliny, niż od rozporządzalnych środków, przeto pozostający w jego służbie pracownicy powinni odznaczać się sumiennością, a przede wszystkim wielką uczciwością.

Wzrost przestępstw świadczy o małym wyrobieniu obywatelskim u poszczególnych pracowników, oraz o słabej kontroli wykonywanej przez przełożonych nad podwładnym personelem.

To też przypomina się pp. Naczelnikom o obowiązku rozciągnięcia należytej kontroli nad podwładnym sobie personelem i o znaczeniu pracy wychowawczej w kierunku kształcenia u niego poczucia obywatelskiego, gdyż tylko wówczas będzie można mieć gwarancję, że będą oni stali na straży interesu Skarbu Państwa i ogółu obywateli, oraz będą spełniać sumiennie swoje obowiązki.

W końcu, mając na uwadze zgubne następstwa takiego postępowania pracowników pocztowych, Dyrekcja ostrzega ich przed tego rodzaju działalnością oraz zaznacza, że za wszelkie zaniedbania lub nadużycia, tak w służbie, jakoteż i poza służbą, będzie nakładała kary bezwzględnie surowe, dążąc do usunięcia niepożądanego elementu przestępczego.

FN^o A. P. 32 z dnia 20. września 1934 r.

OBWIESZCZENIA.

169.

Poszukiwanie dłużników.

Poleca się urzędowi (agencji) zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności, czy nie zamieszkuje tam:

Henryk Wojciechowski, który nie uregulował rachunku telefonicznego wyjechał z Gdyni w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania. Ułana Bernacka córka Jana i Marji lat 32, zamieszkała w Kowlu przy ul. Brzeskiej 20, Listopadowej 32 i ostatnio Pomnikowej 57, wyjechała w niewiadomym kierunku nie uregulowawszy sumy 49 zł 50 gr jako należności za nabyty „Detefon”. Józef

Kozak wyjechał z Warszawy nie uregulowawszy należności telefonicznych. Ignacy Frölich z Brześcia n. Bugiem, Markman Guttman, Ernest Antoni Rosiak, Michał Jasiewicz, Aleksander Pos wyjechali z Wilna nie uregulowawszy należności telefonicznych. Silberbusch Juljusz, Siedelnik Franciszek, Mercik Walerjan, Bujko Kazimierz, Tenbenfeld Oskar, Kiszekiewicz Konrad, Bochner Filip, Banach Jan, Grünhaut Mozes, Rauch Adolf, Stecykówna Ryszarda, Garliński Władysław, Lasota Józef abonenci radjofoniczni zarejestrowani w urzędzie pocztowym Lwów 1 wyjechali w niewiadomym kierunku nie uregulowawszy rachunków radjofonicznych.

N^o TE. 322 z dnia 24. września 1934 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZTY i TELEGRAFÓW

(Oddział Organizacyjny)

KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOŚI:

roczna 4 zł. 80 gr.

półroczna 2 zł. 40 gr.

kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. N° 300 516.

